

което роди, бѣше вече друго: макаръ мал-
китѣ кончета да сж все червени и съ тънки-
тѣ си нозе приличатъ повече на сърни, чичо
Митушъ веднага разбра, че кончето прилича
на Айа и се зарадва. Като Айа то бѣше живо
и пѣргово. Следъ него, като подиръ Айа, вър-
вѣше черната кобилка, изпълнена съ нѣжностъ,
съ майчина доброта и скръбъ.